

Arrest

**nr. 92 187 van 26 november 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 7 september 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 19 oktober 2012.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DE SCHUTTER loco advocaat S. SAROLEA en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Verzoekster voert een vrees voor vervolging aan of een risico op het lijden van ernstige schade die uitgaat van niet-overheidsactoren.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van voormelde wet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen

tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Verzoekster voert in haar verzoekschrift geen argument aan dat aantoonde dat zij *in concreto* geen toegang zou hebben tot een daadwerkelijke bescherming van haar nationale overheid in de zin van artikel 48/5, § 2. Zij verwijst in haar verzoekschrift naar rapporten van de "Immigration and Refugee Board of Canada" die dateren van 2006 en 2008, waaruit zij overigens slechts drie zinnen citeert, en ontberen derhalve actualiteitswaarde.

Waar verzoekster verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, stelt de Raad vast dat, daargelaten de vraag of het vergelijkbare zaken betreft, hij een administratief rechtscollege is waarvan de uitspraken geen precedentswaarde hebben (RvS 28 maart 2006, nr. 156.942). In zoverre zij aan de hand van een arrest van de Franse Raad van State van 26 maart 2012 voorhoudt dat Albanië geen "veilig land" is, wijst de Raad erop dat dit arrest evenmin bindende precedentswaarde heeft.

Verzoekster toont bijgevolg niet aan dat de autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoekster zegt te vrezen.

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift nog een fotokopie van een attest van de vendetta in Albanië afkomstig van de "Comité de Réconciliation Nationale" en van een attest van de gebeurtenissen in Griekenland afkomstig van de "Union Nationale de l' Emigration Albanaise", beiden daterende van 17 augustus 2012. De Raad hecht echter geen bewijswaarde aan fotokopieën gezien deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te fabriceren zijn.

Daargelaten de vraag of de aangevoerde feiten waar zijn, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoekster, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, herhaalt ter terechtzitting de motieven van haar verzoekschrift doch brengt geen objectieve argumenten aan die vermogen afbreuk te doen aan het voorgaande. Verzoekster zond de Raad per aangetekende brief, binnengekomen op 31 oktober 2012, bijkomende stukken toe: een attest van een NGO die stelt dat de vendetta nog steeds aan de gang is en een attest van het gemeentehuis van Tirana waaruit zou blijken dat Albanië niet veilig is. Deze documenten vermogen evenmin afbreuk te doen aan het voorgaande gezien zij niet *in concreto* ingaan op de vraag of de Albanese overheid de redelijke maatregelen zoals bepaald in artikel 48/5, § 2 van voormelde wet al dan niet hebben getroffen.

Bijgevolg toont verzoekster niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER